

32002R1972

7.11.2002

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 305/1

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1972/2002

ze dne 5. listopadu 2002,

kterým se mění nařízení (ES) č. 384/96 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 133 uvedené smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením (ES) č. 384/96 ⁽¹⁾ Rada přijala společná pravidla o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství.
- (2) Pro účely stanovení dumpingu je účelné přesněji určit, za jakých podmínek lze považovat strany ve spojení. Článek 143 nařízení Komise (EHS) 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽²⁾, obsahuje definici, která odráží definici stanovenou v článku 15.4 Dohody o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 ⁽³⁾.
- (3) Článek 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 384/96 mimo jiné stanoví, že pokud prodeje obdobného výrobku nepřipouštějí z důvodu zvláštní situace na trhu přiměřené srovnání, měla by být určena běžná hodnota obdobného výrobku podle výrobních nákladů v zemi původu s připočtením přiměřené částky za prodejní, správní a režijní náklady a za zisky nebo podle cen platných při vývozu do vhodné třetí země v běžném obchodním styku, pokud jsou tyto ceny reprezentativní. Bylo by vhodné v zájmu jistoty objasnit, jaké okolnosti mohou být považovány za zvláštní situaci na trhu, ve které prodej obdobných výrobků neumožňuje přiměřené srovnání. Takové okolnosti mohou například nastat v důsledku výměnného obchodu a jiných nekomerčních zpracovatelských dohod nebo jiných tržních

překážek. V důsledku toho tržní signály nemusí řádně odrážet nabídku a poptávku, což naopak může mít dopad na příslušné náklady a ceny a může také mít za následek to, že domácí ceny nejsou v souladu se světovými tržními cenami nebo cenami na jiných reprezentativních trzích. Jakékoli objasnění podané v této souvislosti nemůže být samozřejmě vyčerpávající vzhledem k velkému počtu možných zvláštních situací na trhu, které nedovolují přiměřené srovnání.

- (4) Měly by se stanovit konkrétní pravidla postupu pro případ, že záznamy podle čl. 2 odst. 5 nařízení (ES) č. 384/96 účetní evidence přiměřeně neodráží náklady spojené s výrobou a prodejem daného výrobku zejména v situacích, kdy prodej obdobných výrobků z důvodu zvláštní situace na trhu neumožňuje přiměřené srovnání. Za takových okolností by příslušné údaje měly být opatřeny z jiných zdrojů, které nejsou ovlivněny takovými deformacemi. Takovými zdroji mohou být náklady jiných výrobců nebo vývozců v téže zemi nebo, pokud takové údaje nejsou k dispozici nebo je nelze použít, jakýkoli jiný rozumný základ zahrnující údaje z jiných reprezentativních trhů. Relevantní údaje mohou být použity buď pro úpravu některých účetních položek dané strany nebo, pokud to není možné, pro stanovení nákladů dané strany.
- (5) Článek 2 odst. 7 nařízení (ES) č. 384/96 ve znění pozdějších předpisů, zejména nařízení (ES) č. 905/98 ⁽⁴⁾ a nařízení (ES) č. 2238/2000 ⁽⁵⁾ stanovuje, že v případě dovozů z Ruské federace se běžná hodnota určí v souladu s pravidly platnými v zemích s tržním hospodářstvím, pokud se prokáže, že při výrobě nebo prodeji daného obdobného výrobku převažují pro výrobce nebo více výrobců podmínky tržního hospodářství. Se zřetelem k velmi významnému pokroku učiněnému v Rusku v zavádění podmínek tržního hospodářství, který byl uznán v závěrech vrcholné schůzky mezi Ruskem a Evropskou unií ze dne 29. května 2002, je třeba umožnit, aby se běžná hodnota pro ruské vývozce a výrobce určovala v souladu s ustanoveními čl. 2 odst. 1 až 6 nařízení (ES) č. 384/96.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2238/2000 (Úř. věst. L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 444/2002 (Úř. věst. L 68, 12.3.2002, s. 11).

⁽³⁾ Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 119.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 128, 30.4.1998, s. 18.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 257, 11.10.2000, s. 2.

(6) Podle čl. 2 odst. 10 písm. i) nařízení (ES) č. 384/96 se úpravy běžné hodnoty a vývozní ceny provedou, pokud se vyplácí provize. V zájmu jasnosti je vhodné uvést, v souladu s obvyklou praxí Komise a Rady, že takové úpravy by měly být rovněž provedeny, i když strany nejednají na základě vztahů zmocnitel – obchodní zástupce, avšak dosahují stejného hospodářského výsledku tím, že vystupují jako kupující a prodávající.

(7) Nařízení (ES) č. 384/96 neuvádí kritéria, podle kterých pro vývozce, pro kterého je běžná hodnota stanovena podle čl. 2 odst. 7 písm. a), může být určena individuální celní sazba vypočtená srovnáním této běžné hodnoty s individuálními vývozními cenami vývozce. V zájmu průhlednosti a právní jistoty je třeba stanovit jasná kritéria pro přiznání takového individuálního zacházení. K vývozním cenám vývozců, na které se vztahuje čl. 2 odst. 7 písm. a) nařízení (ES) č. 384/96, lze proto přihlížet, pokud jsou vývozní činnosti společnosti volně vymezeny, pokud vlastnictví a řízení společnosti jsou dostatečně nezávislé a pokud státní intervence není takového rozsahu, aby umožňovala obcházení individuálních antidumpingových opatření. Takové individuální zacházení může být například přiznáno vývozcům, u kterých lze prokázat na základě odůvodněných žádostí, že v případě plného nebo částečného zahraničního vlastnictví daných firem nebo společných podniků (joint ventures) mohou svobodně repatriovat základní kapitál a zisky; že vývozní ceny a množství a prodejní a dodací podmínky byly svobodně určeny a že převod směnných kursů se provádí podle tržních kursů. Mělo by být rovněž prokázáno, že většinu akcií vlastní soukromé osoby a že státní úředníci zasedající ve správní radě nebo zastávají klíčové řídicí funkce jsou buď v menšině nebo že společnost je dostatečně nezávislá na státní intervenci.

(8) Podle čl. 18 odst. 5 nařízení (ES) č. 384/96 musí být v případě použití dostupných informací údaje přezkoumány na základě informací z více zdrojů. Mělo by se stanovit, že takovými zdroji mohou být případně také údaje o světovém trhu nebo jiných reprezentativních trzích.

(9) V zájmu právní jistoty by se tyto změny měly uplatnit co možná nejdříve pro všechna nová šetření,

v článku 143 nařízení Komise (EHS) 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (*).

(*) Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 444/2002 (Úř. věst. L 68, 12.3.2002, s. 11).“

2. V čl. 2 odst. 3 se vkládá nová věta, která zní:

„Za zvláštní situaci na trhu daného výrobku ve smyslu předešlé věty lze mimo jiné považovat případy, kdy ceny jsou uměle nízké, kdy jde o významný výměnný obchod nebo kdy jde o nekomerční zpracovatelské dohody;“.

3. V čl. 2 odst. 5 se za první větu vkládá nová věta, která zní:

„Pokud náklady spojené s výrobou a prodejem šetřeného výrobku nejsou přiměřeně podchyceny v účetních záznamech dané strany, upraví se nebo se stanoví na základě nákladů jiných výrobců nebo vývozců v téže zemi nebo, pokud takové informace nejsou k dispozici nebo je nelze použít, na jakémkoli jiném přijatelném základě včetně informací z jiných reprezentativních trhů.“

4. V čl. 2 odst. 7 písm. b) se v první větě zrušují slova „Ruská federace“.

5. V čl. 2 odst. 10 písm. i) se doplňuje nová věta, která zní:

„Termínem ‚provize‘ se rozumí obchodní přírážky obchodníka k cenám výrobku nebo obdobného výrobku, pokud tento obchodník plní funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize;“.

6. V článku 9 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Antidumpingové clo se uloží vždy v přiměřené výši bez diskriminace na dovozy výrobků nezávisle na jejich původu, pokud byl zjištěn dumping a způsobení újmy, s výjimkou dovozů krytých závazky podle tohoto nařízení. V nařízení o uložení cla se clo stanoví pro každého dodavatele nebo, není-li to proveditelné, jakož i obecně v případech podle čl. 2 odst. 7, pro danou dodavatelskou zemi.“

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 384/96 se mění takto:

1. V čl. 2 odst. 1 se doplňuje nová věta, která zní:

„V rámci šetření otázky, zda jsou dvě strany ve spojení, je možné použít výklad podle definice ‚osob ve spojení‘ uvedené

V případě použití čl. 2 odst. 7 písm. a) se však stanoví individuální clo pro vývozce, kteří prokážou na základě řádně odůvodněných žádostí, že:

a) v případě plného nebo částečného zahraničního vlastnictví daných podniků nebo společných podniků (joint ventures) mohou svobodně repatriovat základní kapitál a zisky;

b) vývozní ceny a množství a prodejní a dodací podmínky byly svobodně určeny;

- c) většinu akcií vlastní soukromé osoby a státní úředníci zasedající ve správní radě nebo zastávají klíčové řídicí funkce jsou buď v menšině nebo společnost je dostatečně nezávislá na státní intervenci;
- d) převod směnných kursů se provádí podle tržních kursů; a
- e) státní intervence není takového rozsahu, aby umožňovala obcházení individuálních antidumpingových opatření.“

7. V čl. 18 odst. 5 se doplňuje nová věta, která zní:

„Tyto informace mohou případně obsahovat relevantní údaje týkající se světového trhu nebo jiných reprezentativních trhů.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Toto nařízení se použije na veškerá antidumpingová šetření zahájená podle nařízení (ES) č. 384/96 po vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. listopadu 2002.

Za Radu

předseda

T. PEDERSEN
